

ความต้องการพัฒนาภาษาอังกฤษสำหรับผู้สูงอายุ
ในชุมชนเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี

NEEDS OF ENGLISH FOR ELDERLY PEOPLE IN DOEM
BANG NANG BUAT, SUPHANBURI

ทวีศักดิ์ จันทร์ประดิษฐ์¹ ชัยณรงค์ ศรีรักรักษ์² และอุดมกฤษฎี ศรีนนท์³
Thaweesak Chanpradit¹, Chinarong Sriruk², and Udomkit Srinon³

¹อาจารย์ประจำสาขาภาษาอังกฤษเพื่ออุตสาหกรรมบริการ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จังหวัดนครปฐม

²อาจารย์ประจำสาขาวัฒนธรรมการท่องเที่ยว คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จังหวัดนครปฐม

³อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาอังกฤษ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จังหวัดนครปฐม

¹Lecturer in English for Service Industry, Faculty of Liberal Arts and Science,
Kasetsart University, Nakhon Pathom

²Lecturer in Tourism Innovation, Faculty of Liberal Arts and Science,
Kasetsart University, Nakhon Pathom

³Lecturer, Department of English, Faculty of Liberal Arts and Science,
Kasetsart University, Nakhon Pathom

E-mail: taweesak.j@ku.th

Received:	May 21, 2020
Revised:	October 9, 2020
Accepted:	October 16, 2020

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สำรวจความต้องการพัฒนาภาษาอังกฤษสำหรับผู้สูงอายุ
ในชุมชนเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี และ 2) เป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรม
ภาษาอังกฤษสำหรับผู้สูงอายุในชุมชนเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสม
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นกลุ่มผู้สูงอายุในชุมชนเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน
21 คน ที่ได้จากการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ 1) แบบสอบถาม
2) การสัมภาษณ์เชิงลึก และ 3) การสนทนากลุ่มย่อย วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณด้วยสถิติพรรณนา
ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ
โดยการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเกษตรกร ค้าขาย แม่บ้าน ข้าราชการ
บำนาญ นักบวช และรับจ้างทั่วไป มีความต้องการในการเข้าร่วมการฝึกอบรมภาษาอังกฤษ 4 ทักษะ
คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ทั้งในและนอกสถานที่ในสถานการณ์จริง เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการ

ประกอบอาชีพได้จริง โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการฟังและการพูดเกี่ยวกับการทักทาย การแนะนำสินค้าและบริการ การแนะนำสถานที่ การสอบถามและตอบคำถามนักท่องเที่ยวต่างชาติ 2) แนวทางในการพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมภาษาอังกฤษสำหรับผู้สูงอายุในชุมชนเดิมบางนางบัว ควรพัฒนาให้สอดคล้องตามข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียนและความต้องการของผู้เรียนเป็นหลัก โดยเฉพาะในด้านรูปแบบการฝึกอบรม หัวข้อบทสนทนา เนื้อหา ทักษะที่ต้องการพัฒนา กิจกรรมภาษาอังกฤษ และวิธีการสอนของผู้สอน

คำสำคัญ

ความต้องการพัฒนาภาษาอังกฤษ ผู้สูงอายุ ชุมชนเดิมบางนางบัว

ABSTRACT

This research aimed to 1) study the needs of English for elderly people in Doem Bang Nang Buat, Suphan Buri and 2) to serve as guidelines for the English course development for elderly people in Doem Bang Nang Buat, Suphan Buri. This research used mixed methods, with a sample of 21 elderly people selected by the purposive sampling. The tools used in this study were questionnaire, in-depth interview and focus group discussion. Quantitative data were analyzed through use of percentage, frequency, average, and standard deviation. Qualitative data used content analysis.

The findings of the study were as follows: 1) Most of the 21 subjects who were farmers, vendors, housekeepers, retired government officers, Buddhist monks and workers had the desire to be trained in four English skills in both real and unreal situations since they wanted to apply knowledge and skills of English to advance their careers, especially listening and speaking about greeting, introducing products and services, recommending places, asking for and giving information. 2) English course development for elderly people in Doem Bang Nang Buat should be developed based on learners' personal information and needs of English which include training type, topics of conversation, content, skills, activities, and teaching methods of instructors.

Keywords

Needs of English, Elderly People, Doem Bang Nang Buat

ความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นหนึ่งในเสาหลักของประเทศไทยมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ สามารถสร้างเงินรายได้ให้กับประเทศจำนวนมหาศาล ดังในปี 2561 รายได้จากนักท่องเที่ยวของประเทศโดยรวมอยู่ที่ 3.08 ล้านล้านบาท โดยมีอัตราการเพิ่มขึ้นของรายได้สูงกว่าอัตราการเพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยวทุกปี (Ministry of Tourism and Sports,

2018) ติดอันดับ 4 ของโลก สำหรับประเทศที่ทำเงินรายได้จากการท่องเที่ยวมากที่สุดประเทศไทยได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยวต่างชาติทั่วโลก เพราะมีแหล่งท่องเที่ยวที่อุดมสมบูรณ์ มีความสำคัญทางศิลปวัฒนธรรม และทรัพยากรทางธรรมชาติที่สวยงามมากมาย ทำให้มีผู้สนใจมาท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติจำนวนมากจาก ประเทศจีน กลุ่มประเทศอาเซียน เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น อเมริกา อินเดีย รัสเซีย และฮ่องกง ตามลำดับ ทั้งนี้ การท่องเที่ยวยังเป็นเครื่องมือสำคัญในการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในชุมชน สังคม และประเทศชาติช่วยให้ประชาชนตระหนักถึงการอนุรักษ์และฟื้นฟูวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อม และนำไปสู่การสร้างกระบวนการเรียนรู้ให้แก่ประชาชนในพื้นที่นั้น ๆ (Choibamroong, 2007) เพื่อพัฒนาให้ตอบรับกับความต้องการของนักท่องเที่ยวต่างชาติ ทั้งนี้ยังทำให้ประชาชนมีรายได้และลดจำนวนคนว่างงานมากขึ้นปัจจุบันสถานการณ์การท่องเที่ยวและรูปแบบการท่องเที่ยวได้เปลี่ยนแปลงไปจากอดีตมาก การท่องเที่ยวในปัจจุบันเน้นการอนุรักษ์และรักษาสภาพแวดล้อมที่เชื่อมโยงกับด้านเศรษฐกิจสังคม วัฒนธรรม ตลอดจนการมีส่วนร่วมของชุมชนในพื้นที่เข้าด้วยกันเพื่อให้เกิดการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และยั่งยืน เปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวดังกล่าวจะได้เรียนรู้วัฒนธรรมและสัมผัสกับชุมชนมากยิ่งขึ้น (Pizam & Mansfeld, 1999) จึงทำให้การท่องเที่ยวเป็นนโยบายหลักในการพัฒนาประเทศของทุกรัฐบาล มีการกำหนดวางแผนนโยบายเศรษฐกิจเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว รวมทั้งการสร้างความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวในภาวะปกติและภาวะวิกฤติ ทั้งนี้ยังรวมถึงการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ภาษา ศิลปะ วัฒนธรรม และเชิงสุขภาพที่มีคุณภาพและเป็นที่ยอมรับในระดับสากลและสร้างมูลค่าเพิ่มเพื่อเพิ่มรายได้ให้แก่ประเทศชาติเพื่อตอบรับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของประเทศ ดังวิสัยทัศน์ที่ว่า “ประเทศไทยเป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพชั้นนำของโลกที่เจริญเติบโตอย่างมีคุณภาพบนพื้นฐานความเป็นไทย เพื่อส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และกระจายรายได้สู่ประชาชนทุกภาคส่วนอย่างยั่งยืน” (Department of Tourism, 2017)

ทั้งนี้ จังหวัดสุพรรณบุรียังมีแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร การท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ (Home Stay) ที่มีที่พักอยู่ในชุมชน หมู่บ้าน ทำให้นักท่องเที่ยวได้เข้าถึงและสัมผัสวิถีชีวิตและสัมผัสกับภูมิปัญญาท้องถิ่นของชุมชนและวัฒนธรรมอันทรงคุณค่าของชุมชนตามลักษณะภูมิศาสตร์ ที่เสริมสร้างเอกลักษณ์ที่สมบูรณ์ให้กับชุมชนและสังคมของประเทศให้ดำรงอยู่ได้อย่างยั่งยืน ดังแผนยุทธศาสตร์ จังหวัดสุพรรณบุรี พ.ศ. 2561-2564 ได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาจังหวัดสุพรรณบุรีว่า “สุพรรณบุรีเป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตร และอาหารปลอดภัยชั้นนำ ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ บ้านเมืองสะอาด ธรรมชาติสมบูรณ์ ศูนย์การศึกษา และการกีฬา ประชาชนคุณภาพชีวิตดี” (Suphan Buri Province, 2019) และกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาร่องท่องเที่ยวอย่างสร้างสรรค์และยั่งยืน ซึ่งรายงานสถิตินักท่องเที่ยวในประเทศ (รายจังหวัด) ของฐานข้อมูลการท่องเที่ยวเชิงการตลาดการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2560 พบว่า จังหวัดสุพรรณบุรีมีนักท่องเที่ยวต่างชาติจำนวน 27,755 คน โดยนักท่องเที่ยวแต่ละคนเข้ามาพักผ่อนเป็นเวลาประมาณ 2 วัน มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันประมาณ 1,444 บาท ทำให้จังหวัดสุพรรณบุรีมีรายได้จากนักท่องเที่ยวต่างชาติ 57.02 ล้านบาท เพิ่มขึ้น 9.57 เปอร์เซ็นต์จากปี 2559 ที่มีรายได้จากนักท่องเที่ยวต่างชาติประมาณ 47.32 ล้านบาท (Ministry of Tourism and Sports, 2018)

จากข้อมูลข้างต้น พบว่า จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติได้เข้ามาเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรีเพิ่มขึ้นทุกปี แต่ประชาชนในท้องถิ่นไม่สามารถสื่อสารกับนักท่องเที่ยวต่างชาติได้ ซึ่งกลุ่มประชาชนในท้องถิ่นที่พบปะกับนักท่องเที่ยวต่างชาติส่วนใหญ่เป็นผู้สูงอายุ ได้แก่ ผู้นำชุมชน ประชาชนชาวบ้าน พ่อค้าแม่ค้า และเกษตรกร บุคคลกลุ่มนี้จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งในการมีส่วนช่วยให้เกิดการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวในท้องถิ่นให้เป็นที่รู้จักได้อย่างกว้างขวางยิ่งขึ้นก็คือ ความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติ เพื่อใช้ในการอำนวยความสะดวก การให้บริการข้อมูลข่าวสารของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงชาวบ้านที่ประกอบอาชีพต่าง ๆ ทำหน้าที่เป็นเจ้าบ้านที่ดี สร้างความประทับใจให้กับชาวต่างชาติ ทำให้ชาวต่างชาติรู้สึกอยากกลับมาเที่ยวประเทศไทยอีก ทั้งนี้ยังถือว่าการส่งเสริมและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของประเทศไปในตัวด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีความต้องการสำรวจความต้องการการพัฒนาภาษาอังกฤษสำหรับผู้สูงอายุชุมชนเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อต้องการทราบสภาพปัญหาและความต้องการพัฒนาภาษาอังกฤษสำหรับผู้สูงอายุชุมชนเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี ว่าเป็นอย่างไร เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมภาษาอังกฤษสำหรับผู้สูงอายุในชุมชนเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี ต่อไป

โจทย์วิจัย/ปัญหาวิจัย

1. สภาพปัญหาและความต้องการพัฒนาภาษาอังกฤษสำหรับผู้สูงอายุชุมชนเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี เป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสำรวจความต้องการการพัฒนาภาษาอังกฤษสำหรับผู้สูงอายุชุมชนเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี
2. เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษสำหรับผู้สูงอายุในชุมชนเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรทั้งหมดเป็นผู้สูงอายุโดยแบ่งออกเป็น 5 กลุ่มหลัก ได้แก่ กลุ่มผู้นำชุมชน กลุ่มแม่บ้าน กลุ่มผู้ประกอบการ กลุ่มพ่อค้าแม่ขาย และกลุ่มพระภิกษุในชุมชนเดิมบางนางบวช อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดสุพรรณบุรี โดยผู้วิจัยได้เลือกกลุ่มตัวอย่างจาก 5 กลุ่ม โดยเลือกตัวแทนกลุ่มผู้นำชุมชน 5 คน ส่วนกลุ่มที่เหลือกลุ่มละ 4 คน รวมทั้งหมด 21 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) โดยเน้นตามความสมัครใจ ความสะดวก ความพร้อม และความ ต้องการพัฒนาภาษาอังกฤษเพื่อนำไปใช้ในการสื่อสารกับนักท่องเที่ยวต่างชาติ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีดังนี้

1. แบบสอบถามความต้องการในการพัฒนาความสามารถด้านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสำหรับผู้สูงอายุในชุมชนเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งประกอบไปด้วย 4 ตอน ดังนี้

- 1.1 ข้อมูลส่วนตัวผู้ตอบแบบสอบถาม
  - 1.2 ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษตามหัวข้อต่าง ๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยว
  - 1.3 ความต้องการพัฒนาภาษาอังกฤษตามหัวข้อต่าง ๆ
  - 1.4 การพัฒนาความสามารถภาษาอังกฤษเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการประกอบอาชีพของผู้ตอบแบบสอบถาม
  - 1.5 หัวข้อสนทนาที่มีความจำเป็นต่อการสื่อสารกับนักท่องเที่ยวต่างชาติ
2. การสัมภาษณ์เชิงลึกและการสนทนากลุ่มย่อย โดยเน้นสัมภาษณ์และสนทนาประเด็นหลัก 4 ประเด็น ได้แก่ ด้านประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม ด้านการเกษตร ด้านสินค้าและอาหารท้องถิ่น และด้านการให้บริการนักท่องเที่ยว

การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาได้ผ่านการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในชุมชน ด้านการวิจัยและพัฒนาชุมชน และด้านภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงในเนื้อหา ก่อนนำเครื่องมือไปใช้ในเก็บข้อมูลตามวัตถุประสงค์การวิจัย โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.67-1.00

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาแบบผสม (Mixed methods) ข้อมูลเชิงปริมาณรวบรวมด้วยแบบสอบถาม ส่วนข้อมูลเชิงคุณภาพรวบรวมด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึกและการสนทนากลุ่มย่อย โดยใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

แบบสอบถามใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปด้วยสถิติพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ ความถี่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย แล้วเปรียบเทียบกับกฎเกณฑ์ที่กำหนดมาตามส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Nillapun, 2010) ในส่วนการสัมภาษณ์เชิงลึก และการสนทนากลุ่มย่อยนั้นใช้วิธีการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

ผลการวิจัย

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามในชุมชนเดิมบางนางบวช ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 21 คน เป็นผู้สูงอายุทั้งหมด โดยมีอายุเฉลี่ยมากกว่า 50 ปีขึ้นไปส่วนใหญ่จบระดับมัธยมศึกษา ประกอบอาชีพเกษตรกร ค้าขาย แม่บ้าน ข้าราชการบำนาญ นักบวช และรับจ้างทั่วไป ตามลำดับ โดยผู้ให้ข้อมูลมีความต้องการให้แจ้งข่าวการอบรมล่วงหน้าอย่างน้อย 7 วัน และมีความต้องการฝึกอบรมภาษาอังกฤษในวันเสาร์-อาทิตย์ มากที่สุดครั้งละ 1 วัน อย่างน้อย 6 ชั่วโมง ทั้งนี้ ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มองว่าภาษาอังกฤษนั้นมีความสำคัญต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยว สร้างรายได้ โอกาส และเพิ่มศักยภาพให้กับการท่องเที่ยวเชิงชุมชน ทั้งนี้ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ต้องการอบรมนอกสถานที่เพื่อฝึกจากสถานการณ์จริง เพื่อฝึกทักษะความสามารถภาษาอังกฤษ เนื่องจากความสามารถภาษาอังกฤษ

ของผู้ตอบแบบสอบถามโดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อยทุกด้าน โดยเรียงจากระดับน้อยที่สุด คือ ด้านการเขียน ($\bar{x}=1.71$, S.D.=1.12) ด้านการอ่าน ($\bar{x}=1.81$, S.D.=1.18) ด้านการพูด ($\bar{x}=1.81$, S.D. = 1.26) และด้านการฟัง ($\bar{x}=1.90$, S.D.=1.41) มากไปกว่านั้น ผู้ตอบแบบสอบถามมีความต้องการพัฒนาความสามารถภาษาอังกฤษด้านการฟังอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.81$, S.D.=1.30) เช่นเดียวกับด้านการพูด ($\bar{x}=3.76$, S.D.=1.27) รองลงมาคือด้านการอ่านและด้านการเขียนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.05$, S.D.=1.53) ทั้งนี้ยังมีรายละเอียดเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาความสามารถด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษเชิงวัฒนธรรม ตลอดทั้งข้อเสนอแนะจากชุมชนนั้นสามารถสรุปโดยละเอียด ดังตารางที่ 1-5 ดังนี้

ตารางที่ 1 ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษตามหัวข้อต่าง ๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยว

(n=21)

กิจกรรม	ความสามารถ		
	$\bar{x}$	S.D.	แปลค่า
ด้านการฟัง ฟังคำถามจากนักท่องเที่ยวต่างชาติ เช่น ถามทิศทาง ราคาสินค้าข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยว เป็นต้น	1.57	1.71	น้อย
ฟังข้อมูลบอกเล่าจากนักท่องเที่ยวได้	1.86	1.32	น้อย
สรุปด้านการฟัง	1.86	1.32	น้อย
ด้านการพูด พูดคุยและใช้บทสนทนาในชีวิตประจำวัน	2.29	1.48	น้อย
ทักทายและสอบถามข้อมูลนักท่องเที่ยวต่างชาติ	1.86	1.73	น้อย
ตอบคำถามนักท่องเที่ยว	2.05	1.40	น้อย
นำเสนอข้อมูลกิจกรรม สินค้า และสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ	2.00	1.41	น้อย
สรุปด้านพูด	2.29	1.48	น้อย
ด้านการอ่าน อ่านข้อมูลภาษาอังกฤษข้างกล่องผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ได้เข้าใจ	2.14	1.46	น้อย
อ่านสื่อโฆษณาและป้ายประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวต่าง ๆ ได้อย่างเข้าใจ	2.14	1.39	น้อย
สรุปด้านการอ่าน	2.14	1.39	น้อย
ด้านการเขียน เขียนป้ายสื่อความหมาย เช่น ป้ายบอกทาง ป้ายบอกสถานที่ ป้ายบอกราคาสินค้า เป็นต้น	1.81	1.37	น้อย
เขียนข้อความเพื่อนำเสนอข้อมูลกิจกรรมกรรมการท่องเที่ยวและสถานที่ท่องเที่ยว	1.29	1.21	น้อยที่สุด
สรุปด้านการเขียน	1.81	1.37	น้อย

จากตารางที่ 1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความสามารถด้านการฟังโดยสรุปอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x}=1.86$, S.D= 1.32) ด้านการพูดอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x}=2.29$, S.D=1.48) ด้านการอ่านอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x}=2.14$, S.D=1.39) และด้านการเขียนอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x}=1.81$, S.D=1.37) โดยสรุปผู้ตอบแบบสอบถามมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษตามหัวข้อต่าง ๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวในระดับน้อยทุกด้าน (ฟัง พูด อ่าน เขียน) โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ด้านฟังและการเขียน

ตารางที่ 2 ความต้องการพัฒนาความสามารถด้านภาษาอังกฤษตามหัวข้อต่าง ๆ

(n=21)

กิจกรรม	ความสามารถ		
	$\bar{x}$	S.D	แปลค่า
ด้านการฟัง ฟังคำถามจากนักท่องเที่ยวต่างชาติ เช่น ถามทิศทาง ราคาสินค้าข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยว เป็นต้น	2.67	1.32	ปานกลาง
ฟังข้อมูลบอกเล่าจากนักท่องเที่ยวได้	2.71	1.39	ปานกลาง
สรุปด้านการฟัง	2.71	1.39	ปานกลาง
ด้านการพูด พูดคุยและใช้บทสนทนาในชีวิตประจำวัน	2.10	1.77	น้อย
ทักทายและสอบถามข้อมูลนักท่องเที่ยวต่างชาติ	2.76	1.41	ปานกลาง
ตอบคำถามนักท่องเที่ยว	2.48	1.43	น้อย
นำเสนอข้อมูลกิจกรรม สินค้า และสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ	2.76	1.44	ปานกลาง
สรุปด้านการพูด	2.76	1.41	ปานกลาง
ด้านการอ่าน อ่านข้อมูลภาษาอังกฤษข้างกล่องผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ได้เข้าใจ	2.62	1.36	ปานกลาง
อ่านสื่อโฆษณา ป้ายประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวต่าง ๆ ได้อย่างเข้าใจ	2.62	1.46	ปานกลาง
อ่านข้อมูลจากเอกสารคู่มือการท่องเที่ยวต่าง ๆ ได้อย่างเข้าใจ	2.67	1.39	ปานกลาง
สรุปด้านการอ่าน	2.67	1.39	ปานกลาง
ด้านการเขียน เขียนป้ายสื่อความหมาย เช่น ป้ายบอกทาง ป้ายบอกสถานที่ ป้ายบอกราคาสินค้า เป็นต้น	2.67	1.43	ปานกลาง
เขียนข้อความเพื่อนำเสนอข้อมูลกิจกรรมกรรมการท่องเที่ยวและสถานที่ท่องเที่ยว	2.76	1.41	ปานกลาง
สรุปด้านการเขียน	2.76	1.41	ปานกลาง

จากตารางที่ 2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความต้องการพัฒนาความสามารถด้านภาษาอังกฤษด้านการฟังอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=2.71$, S.D.=1.39) ด้านการพูดอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=2.76$,

S.D.=1.41) ด้านการอ่านอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}$ =2.67, S.D.=1.39) และด้านการเขียนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}$ =2.76, S.D.=1.41) โดยสรุป ผู้ตอบแบบสอบถามมีความต้องการพัฒนาความสามารถภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง (ฟัง พูด อ่าน เขียน) โดยต้องการพัฒนาความสามารถภาษาอังกฤษด้านการพูดและการฟังมากที่สุด

ตารางที่ 3 การพัฒนาความสามารถภาษาอังกฤษเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการประกอบอาชีพของผู้ตอบ แบบสอบถาม

(n=21)

ความต้องการฝึกอบรม	ความคิดเห็น		
	$\bar{x}$	S.D.	แปลค่า
รูปแบบการฝึกอบรมและลักษณะการศึกษาภาษาอังกฤษที่มีผลต่อการพัฒนาความสามารถภาษาอังกฤษเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการประกอบอาชีพของท่าน เป็นการอบรมเชิงปฏิบัติการ ที่เน้นให้ผู้เข้าอบรมได้ลงมือปฏิบัติงานจริงทุกขั้นตอน	3.71	1.03	มาก
เป็นการอบรมเชิงปฏิบัติการที่มีกิจกรรมที่หลากหลาย ทั้งการบรรยายให้ความรู้ การลงมือปฏิบัติจริง การทำกิจกรรมกลุ่ม และการสร้างแรงจูงใจในการทำงาน	3.10	1.82	ปานกลาง
วิทยากรควรเป็น อาจารย์จากมหาวิทยาลัย ที่มีความรู้สามารถ และประสบการณ์ตรงกับ หลักสูตรในการฝึกอบรม	3.81	1.10	มาก
วิทยากรควรมีความสามารถในการถ่ายทอดองค์ความรู้เป็นอย่างดี	2.95	1.91	ปานกลาง
สถานที่ในการฝึกอบรมควรเป็นสถานที่ที่มีสิ่งอำนวยความสะดวกครบครัน การเดินทางสะดวก และมีแหล่งเรียนรู้เพื่อการฝึกปฏิบัติงานได้ด้วย	33.33	1.49	ปานกลาง
การฟังเพลงจากสื่อออนไลน์ วิทยู และสื่ออื่น ๆ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูด	3.14	1.42	ปานกลาง
การฟังสนทนาจากสื่อออนไลน์ และสื่ออื่น ๆ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูด	2.90	1.72	ปานกลาง
การแสดงบทบาทสมมติ แสดงละครหรือการสนทนาต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูด	3.05	1.40	ปานกลาง
การสนทนาจริงกับชาวต่างชาติ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูด	2.81	1.53	ปานกลาง
การเขียนบันทึกประจำวัน เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูด	2.86	1.55	ปานกลาง
การคุยทางโทรศัพท์ หรือการคุยทางสื่อออนไลน์ต่าง ๆ	2.81	1.37	ปานกลาง

จากตารางที่ 3 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการรูปแบบการฝึกอบรมและลักษณะการศึกษาภาษาอังกฤษที่มีผลต่อการพัฒนาความสามารถภาษาอังกฤษเพื่อนำไปใช้ประโยชน์

ในการประกอบอาชีพโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยผู้ตอบแบบสอบถามมีความต้องการวิทยากรที่เป็นอาจารย์มหาวิทยาลัยที่มีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ฝึกอบรมในระดับมา ($\bar{x}=3.81$, S.D.=1.10) รองลงมาคือ การอบรมเชิงปฏิบัติการเน้นให้ผู้เข้าอบรมได้ลงมือปฏิบัติงานจริงทุกขั้นตอน ($\bar{x}=3.71$, S.D.=1.03) และการพัฒนาทักษะการและการพูดผ่านการฟังเพลงจากสื่อออนไลน์ วิทยุ และสื่ออื่น ๆ ($\bar{x}=3.14$, S.D.=1.42) ตามลำดับ

ตารางที่ 4 หัวข้อบทสนทนาที่มีความจำเป็นต่อการสื่อสารกับนักท่องเที่ยวต่างชาติ

(n=21)

หัวข้อบทสนทนา	ความคิดเห็น		
	$\bar{x}$	S.D.	แปลค่า
การทักทาย	3.33	1.94	ปานกลาง
การแนะนำตัวเอง และผู้อื่น	3.24	1.87	ปานกลาง
การสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล	2.90	1.90	ปานกลาง
การพูดเรื่องเวลา วัน เดือน ปี	3.19	1.87	ปานกลาง
การต้อนรับ และการส่งนักท่องเที่ยว	3.19	1.84	ปานกลาง
การเชิญชวนให้ท่องเที่ยวซื้อสินค้า	3.00	1.95	ปานกลาง
การบอกทิศทางและการเดินทาง	3.14	1.83	ปานกลาง
การสนทนาเรื่องอาหารและเครื่องดื่ม	2.95	1.94	ปานกลาง
การซื้อขายสินค้าและบริการ	2.81	1.82	ปานกลาง
การแนะนำกิจกรรมชุมชน และสถานที่ท่องเที่ยว	3.00	1.95	ปานกลาง
การรักษาพยาบาลเบื้องต้น	2.86	1.93	ปานกลาง
การคุยผ่านโทรศัพท์	2.71	1.91	ปานกลาง

จากตารางที่ 4 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมองว่าหัวข้อบทสนทนาที่มีความจำเป็นต่อการสื่อสารกับนักท่องเที่ยวต่างชาติโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยหัวข้อบทสนทนาที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือการทักทายทักอยู่ในระดับเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{x}=3.33$, S.D.=1.94) รองลงมาคือ การแนะนำตัวเองและผู้อื่น ($\bar{x}=3.24$, S.D.=1.87) การต้อนรับและการส่งนักท่องเที่ยว ($\bar{x}=3.19$, S.D.=1.84) ตามลำดับ

การสนทนากลุ่มย่อยและการสัมภาษณ์เชิงลึก

ผู้ให้ข้อมูลที่เป็นกลุ่มเป้าหมายทั้งหมด 21 คน ได้เสนอแนะประเด็นการท่องเที่ยวชุมชนผ่านการสนทนากลุ่มย่อยและการสัมภาษณ์เชิงลึก ในวันที่ 27 พฤษภาคม 2562 ณ สำนักงานเทศบาลตำบลเดิมบางนางบวช อำเภอเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี กล่าวโดยสรุปจากการสนทนากลุ่มและการสัมภาษณ์เชิงลึก สามารถสรุปเป็น 4 ด้านหลัก ๆ ได้แก่ ด้านประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม ด้านการเกษตร ด้านสินค้าและอาหาร และด้านการให้บริการนักท่องเที่ยว พร้อมกับรายละเอียดที่สำคัญ ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 หัวข้อบทสนทนาที่มีความจำเป็นต่อการสื่อสารกับนักท่องเที่ยวต่างชาติ

ประเด็นชุมชน	รายละเอียด/เนื้อหา
ด้านประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม	ประวัติศาสตร์วัดท่านางเรียง วัดเขาขึ้น วัดเดิมบางนางบวช (cultural history/cultural heritage/ historical pride)
ด้านการเกษตร	ทำนา/เกษตรปลอดสารพิษ/ทำสวน/ปลูกผักปลอดสารพิษ/ปุ๋ยชีวภาพ (farming/ organic agriculture/ gardening/ vegetable growing/ fertilizer-making)
ด้านสินค้าและอาหารถิ่น	น้ำพริกมะขาม/ขนมสังขยา/ขนมไทย/ข้าวหอม/น้ำอัญชัน/กล้วยเตี้ย/ครีมสมุนไพโร/ขนมไข่เหี้ย/ขนมหม้อแกง/ กระจายสารท/พัดปลาร้า สับ/ขนมลูกโยน (Thai desserts/sweets/ pepper sauces)
ด้านการให้บริการนักท่องเที่ยว	นวดแผนโบราณ/ขี่ม้า/การแสดงม้า (Thai traditional massage/ horse-riding/ horse show)

ภาพที่ 1 การสนทนากลุ่มย่อยและการสัมภาษณ์เชิงลึกในชุมชนเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี

อภิปรายผล

ผลการสำรวจความต้องการพัฒนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเชิงวัฒนธรรมสำหรับผู้สูงอายุในชุมชนเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี สอดคล้องแนวคิดที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Learner-Centered Method) สะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญเกี่ยวกับคุณสมบัติส่วนตัว ความรู้ความสามารถ ความถนัด และความต้องการพัฒนาภาษาอังกฤษของผู้เรียน (McCombs & Whistler, 1997) ซึ่งผลการสำรวจพบว่า

1. ข้อมูลทั่วไป : ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ร้อยละ 76 เป็นเพศหญิง, ร้อยละ 71 มีอายุ 50 ปี ขึ้นไป ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษามัธยมศึกษา ประกอบอาชีพเกษตรกร คำชาย

แม่บ้าน ข้าราชการบำนาญ นักบวช และรับจ้างทั่วไป เนื่องจากประชากรส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา จึงมีความต้องการให้ผู้สอนได้ออกแบบบทสนทนาโดยมีคำอ่านและคำแปลไทยประกอบ เน้นกิจกรรมภาษาอังกฤษแบบคู่และกลุ่ม และเน้นการปฏิบัติผ่านกิจกรรมบทบาทสมมติและสถานการณ์จริง ทั้งนี้ยังต้องการผู้สอนระดับมหาวิทยาลัยที่มีความรู้ความสามารถในการฝึกอบรมภาษาอังกฤษ

2. การฝึกอบรมและหัวข้อสนทนา : ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเกษตรกร คำขายแม่บ้าน ข้าราชการบำนาญ นักบวช และรับจ้างทั่วไป ตามลำดับ ซึ่งเข้าใจบทบาทและความสำคัญของภาษาอังกฤษโดยมองว่าภาษาอังกฤษมีความสำคัญมากต่อการท่องเที่ยวในชุมชนอย่างมาก เพราะช่วยเพิ่มโอกาสด้านการส่งเสริมอาชีพและทำเงินรายได้ให้กับชุมชนเนื่องจากส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถามจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ทำให้มีความรู้ความสามารถในด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับน้อยด้วยเหตุนี้จึงมีความต้องการที่จะฝึกอบรมภาษาอังกฤษทั้ง 4 ด้าน คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน โดยส่วนใหญ่มองว่าด้านการฟังกับการพูดมีความสำคัญมากที่สุด รองลงไปที่การอ่านและการเขียนตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บายาตี ดือรามัน (Dueraman, 2013) ที่ได้รายงานความต้องการผู้เรียนภาษาต่างประเทศที่เป็นชาวไทยผู้สูงอายุโดยผู้เรียนไทยส่วนใหญ่ที่เป็นผู้สูงอายุเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษในทุก ๆ ด้าน เช่น การศึกษาระดับสูง และการสื่อสารในชีวิตประจำวันและในอาชีพการงานของตน มากไปกว่านั้น ผู้เรียนส่วนใหญ่มองว่าทักษะการฟัง-พูดเป็นทักษะที่มีความจำเป็นมากที่สุดด้วย

3. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่คิดว่า การทักทาย แนะนำตัว สอบถามข้อมูลและต้อนรับนักท่องเที่ยวต่างชาตินั้นสำคัญมากที่สุด รองลงไปที่หัวข้อสนทนาเกี่ยวกับสินค้าและบริการ กิจกรรมชุมชน และสถานที่ท่องเที่ยว ทั้งนี้ผู้ตอบแบบสอบถามได้เสนอแนะหัวข้ออื่น ๆ เพิ่มเติมอีก 15 หัวข้อ ได้แก่ 1) ประวัติศาสตร์วัดท่านางเรียง 2) เกษตรปลอดสารพิษ 3) ผักปลอดสารพิษ 4) ปู่ชีวิภาพ 5) เสื้อผ้าพื้นบ้าน 6) ดอกไม้/พวงมาลัย/กุหลาบ 7) เปลนอนเด็ก 8) น้ำพริกมะขาม 9) ขนมสังขยา/ขนมไทย 10) ข้าวหอมนิลจักรพรรดิ (สูตรสุพรรณบุรี) 11) น้ำอัญชัน 12) ก๋วยเตี๋ยว 13) ครีมนมไพร 14) นวดแผนไทย และ 15) ชิม้า/การแสดงม้าเพื่อนำไปถอดเป็นบทสนทนาในการฝึกอบรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเชิงวัฒนธรรม สอดคล้องกับแนวคิดของ คลาค (Clark, 1997) เกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร ซึ่งได้กล่าวว่า การกำหนดหัวข้อเรื่องหรือหัวข้อสนทนานั้นควรมีความสัมพันธ์กับเนื้อหาและสอดคล้องกับความสนใจ ความต้องการ และความสามารถของผู้เรียนทั้งเฉพาะบุคคลและกลุ่มโดยรวมทั้งหมด

4. ผู้สอน : เกี่ยวกับเรื่องผู้สอนภาษาอังกฤษ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ต้องผู้สอนที่มีความรู้ความสามารถ และมีประสบการณ์ด้านการสอนภาษาอังกฤษในระดับมหาวิทยาลัย สามารถช่วยพัฒนาภาษาอังกฤษเพื่อนำประโยชน์ไปใช้ได้จริง ทั้งนี้ผู้สอนต้องเข้าใจตัวผู้เรียน มีวิธีการสอนที่ดี มีกิจกรรมที่เหมาะสมกับตัวผู้เรียน และสามารถนำไปปฏิบัติในสถานการณ์จริงได้หลังจากการฝึกอบรม ทั้งนี้ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการให้ผู้สอนทำบทสนทนาแบบสั้นและกระชับ พร้อมทั้งมีคำอ่านและคำแปลประกอบเพื่ออำนวยความสะดวกและฝึกพูดทั้งเป็นคู่และเป็นกลุ่ม สอดคล้องกับโนลส์ (Knowles, 1980) ที่ได้เสนอทฤษฎี แอนดราโกยี (Andragogy) เกี่ยวกับการเรียนสอนผู้ใหญ่ โดยสรุปคือ ผู้สอนและผู้เรียนต้องเน้นทำความเข้าใจประเด็นต่อไปนี้ ได้แก่ 1) มโนทัศน์ของผู้เรียน

2) ประสบการณ์ของผู้เรียน 3) ความพร้อมที่จะเรียน และ 4) แนวทางการเรียนรู้ โดยกล่าวว่า ผู้ใหญ่จะเน้นปัญหาของตนเป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้ และมุ่งเรียนรู้ตามสถานการณ์จริงเพื่อนำไปความรู้ไปได้ทันที

5. ทักษะและกิจกรรมภาษาอังกฤษ : จากแบบสอบถาม พบว่า การเน้นกิจกรรมฟังและพูดเป็นสิ่งที่ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการพัฒนามากที่สุด โดยเฉพาะการฟัง-พูดบทสนทนาพื้นฐาน เช่น การทักทาย แนะนำตัวเอง และการให้ข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยว รวมถึงการถามคำถามและการตอบคำถามนักท่องเที่ยวต่างชาติ ในส่วนการอ่านและการเขียน ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้เรียนต้องการพัฒนาในระดับน้อย เนื่องจากผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอาชีพที่เกี่ยวกับการบริการ จึงเน้นการฟังและการพูดเป็นส่วนใหญ่ จึงเป็นเหตุให้เห็นว่า การอ่านและการเขียนเป็นสิ่งสำคัญในระดับน้อย อย่างไรก็ตาม ผู้ตอบแบบสอบถามมีความต้องการจะพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนระหว่างการฝึกอบรมผ่านป้ายประกาศภาษาอังกฤษ แผ่นพับ โบรชัวร์ และฉลากสินค้า

6. เนื้อหา : สำหรับเนื้อหาที่ต้องการเน้นในการอบรมภาษาอังกฤษนั้น พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความต้องการเน้นในเรื่องการทักทาย การแนะนำสินค้าและบริการ การแนะนำสถานที่ การสอบถามและตอบคำถามนักท่องเที่ยว ทั้งนี้ผู้ตอบแบบสอบถามได้เสนอแนะเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับ 15 ประเด็นดังต่อไปนี้ คือ 1) ประวัติศาสตร์วัดท่านางเรียง 2) เกษตรปลอดสารพิษ 3) ผักปลอดสารพิษ 4) ปุยชีวกาพ 5) เสื้อผ้าพื้นบ้าน 6) ดอกไม้/พวงมาลัย/กุหลาบ 7) เพลนอนเด็ก 8) น้ำพริกมะขาม 9) ขนมสังขยา/ขนมไทย 10) ข้าวหอมนิลจักรพรรดิ (สูตรสุพรรณบุรี) 11) น้ำอัญชัน 12) กวยเตี๋ยว 13) คริมสมุนไพโร 14) นวดแผนไทย และ 15) ชิม้า/การแสดงม้าเพื่อนำไปกำหนดเนื้อหาในหลักสูตรการฝึกอบรมภาษาอังกฤษเชิงวัฒนธรรม จากข้อมูลข้างต้น พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความต้องการที่จะส่งเสริมชุมชนของตนเองให้กับนักท่องเที่ยวต่างชาติโดยผ่านการสื่อสาร เช่น การทักทาย การแนะนำสินค้าและบริการ การแนะนำสถานที่ การสอบถามและตอบคำถามนักท่องเที่ยวต่างชาติ พร้อมเสนอแนะประเด็นที่เกี่ยวข้องกับชุมชนในด้านประวัติศาสตร์ การเกษตร ทัศนกรรม สินค้าและอาหาร ตลอดจนการให้บริการต่อนักท่องเที่ยวต่างชาติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Phengkona, Na Thongkaew, Raksapol, Jittapraphan & Pophawee (2016) ภายใต้หัวข้อเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับการท่องเที่ยวโดยชุมชนในจังหวัดชุมพร ซึ่งได้สรุปผลไว้ว่า การพัฒนาเนื้อหา เอกสารและสื่อประกอบการฝึกอบรมควรเริ่มต้นจากการกำหนดหัวข้อเรื่องที่มีความสอดคล้องกับความสนใจ ความต้องการ และความสามารถของผู้เรียน รวมทั้งมีความสำคัญหรือสอดคล้องกับข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียนทั้งเป็นรายบุคคลหรือกลุ่ม

7. จำนวนวันและช่วงเวลาเรียน: ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ระบุเวลาในการฝึกอบรมภาษาอังกฤษวันละ 3-6 ชั่วโมง จำนวน 1 วัน/สัปดาห์ โดยต้องการเรียนทุกวันเสาร์หรือวันอาทิตย์ และต้องการให้ผู้สอนแจ้งเนื้อหาการสอนก่อนล่วงหน้าอย่างน้อย 1 อาทิตย์ก่อนวันอบรมจริง เพื่อเตรียมความพร้อมก่อนการเข้ารับฝึกอบรม

กล่าวโดยสรุป การวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับการพัฒนาหลักสูตรอย่างเป็นระบบที่อยู่ในขั้นเริ่มต้น จากขั้นตอนแรก คือการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน แล้วค่อยนำไปพัฒนาหลักสูตร ทดสอบประสิทธิภาพหลักสูตร และปรับปรุงหลักสูตรต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการสร้างหลักสูตรของทาบา ที่ระบุว่า การพัฒนาหลักสูตรเริ่มตั้งแต่ 1) การวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน 2) การ

กำหนดจุดประสงค์ 3) การเลือกเนื้อหาสาระ 4) การจัดรวบรวมเนื้อหาสาระ 5) การเลือก
ประสบการณ์เรียนรู้ 6) การจัดประสบการณ์เรียนรู้ และ 7) การประเมินผล (Taba, 1981)

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้

1.1 ควรนำผลวิจัยไปประกอบการออกแบบหลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษสำหรับ
ผู้สูงอายุในชุมชนเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาวิจัยความต้องการพัฒนาภาษาอังกฤษให้หลากหลายกลุ่มในชุมชน
รวมถึงตระหนักถึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการชุมชน กระตุ้นให้เกิดการมีส่วนร่วมของชุมชน ทุกคนได้รับ
ประโยชน์ที่เท่าเทียมกัน ทั้งนี้จะช่วยให้ผู้วิจัยได้รับข้อมูลที่ครบถ้วนมากขึ้น

References

- Choibamroong, T. (2007). Botbāt khōng kām sanapsanun thun wīchāi nai kām
songsoēm phatthana wīchāi kāmthōngthīeo bāep yangyūn: kōrani sukṣā
khōngkān wīchāi kāmthōngthīeo chōeng phūnthī nai tamnāeng phūnthī
changwat phū ket fang ‘andāman [Roles of the Thailand Research Fund in
Facilitating Sustainable Tourism Research: The Case of the Area-Based Tourism
Research Projects in Andaman Cluster Phase One Phuket Tourism Image
Positioning]. *Journal of Thai Hospitality and Tourism*. 2(1), 26-48.
- Clark, B. (1997). *Growing Up Gifted*. 5th ed. New Jersey: Prentice-Hall.
- Department of Tourism. (2017). *Phānkām phatthanākām thōngthīeo hāeng chat*
[National Tourism Development Plan]. Retrieved from
https://www.mots.go.th/ewt_dl_link.php?nid=7114EducationSeries
- Dueraman, B. (2013). Focus on Thai Learners of English: Their Self-Reports about
Foreign Language Learning. *International Research Journal of Arts and
Social Sciences*. 2(7), 176-186. Retrieved from
https://www.mots.go.th/ewt_dl_link.php?nid=7114EducationSeries
- Knowles, M. S. (1980). *The modern practice of adult education: From pedagogy to
andragogy*. New York: Cambridge, the Adult Education Company.
- McCombs, B. L. & Whisler, J. S. (1997). *The Learner-Centered Classroom and
School: Ministry of Tourism and Sports 2018 Tourism Statistics*.
Retrieved from https://www.mots.go.th/ewt_dl_link.php?nid=11935
- Ministry of Tourism and Sports. (2018). *Prachāsamphan læ tuān phai dān
kāmthōngthīeo* [Tourist Information and Warnings on Tourism]. Retrieved from
<https://www.mots.go.th/News-view.php?nid=11376>

- Nillapun, M. (2010). **Rabīap withikān wīchāi thāng phruttkam sāt lāe sangkhommasāt** [Research Methodology in Behavioral and Social Sciences]. Nakhon Pathom: Silpakorn University.
- Office of Suphan Buri. (2018). **Phāenkān phatthanā changwat Suphan buri sōngphansippæt - sōngphanyīsip‘et** [Supan Buri Development Plan 2018-2021]. Retrieved from http://ww1.suphanburigo.th/files/com_strategic/2018-10_597c0722365dfc4.pdf
- Phengkona, J., Na Thongkaew, B., Raksapol, A., Jittapraphan & Pophawee. (2016). **Kānphatthanā laksūt fuk ‘oprom phāsā‘Angkrit phūā kānsūsān samrap kānthōngthīeo dōi chumchon nai changwat Chumphōn** [Curriculum Development in English Communication Course for Community-Based Tourism in Chumphon Province]. **Area Based Development Research Journal**. 9(1), 38-51.
- Pizam, A. & Mansfeld, Y. (1999). **Consumer Behavior in Travel and Tourism**. New York: The Haworth Hospitality Press.
- Suphan Buri Province. (2019). **Phāen phatthanā changwat Suphan buri Phutthasakkarāt sōngphanhārōjhoksip‘et - sōngphanhārōjhoksipsī chabap thopthuan** [Suphan Buri Development Plan 2018-2021 Revised Edition 2019]. Retrieved from <https://ww1.suphanburi.go.th/ebook/detail/13/data.html>
- Taba, H. (1981). **Curriculum Development: Theory and Practice**. New York: Harcourt Brace & World. **Varidian E-Journal**. 9(2), 307.